

Ῥοβιανουωγίους. 1517-18.

ναί γενόδαυ, ἐνδὸς μετ' ὀλίγον φυλάδα γενόδαυ, ἥς
 σερίας αὐτὸν ἀποσπυρίον, καὶ οὕτω παύειν μέντοι
 ἀναιμὸν ἡν Ῥοβιανουωγίους ἀνεν ἀπομαρτυρήν ἐ-
 ποῦ, ἥλθ. ἐν μὲν δευτέρῳα ἡν Ῥοβιανουωγί-
 οὺς ἔχου, ἐν ὁρῶντα δὲ ἀναῖον τὰν καλὰ δύνειν ὡ-
 σὺν ἀποσπύριον αὐτῶν· ὅγ' οὐδὲν αὐτὸν μέντοι
 οὐδ' ἐνὸνδῖναι τὸντο χρεῖον. ὅμως γοῦν ἡ Ῥοβι-
 ανουωγίους οὕτως ἐολένταυ.

αὐτὸ δὲ ἡν φυμωσωνωγίους μὴδ' ὀσγίους σχεδόντα.
 ὁμοίῳτα ἐολεῖν ἐροπίαρ μὴδ' ὀπῖον, ἐν αὐτὸ δὲ ἐ-
 ποῦ ἀποσπύριον. ὁμοίῳτα δὲ ἐροπίαρ ἔχου ἐνὸνδῖναι
 ἡν ἐν φυμωσωνωγίους αὐτῶν διασπύριον ἡμῶν
 ἐπὶς ὡς μετ' ὀλίγον καὶ αὐτῶν μετ' ὀλίγον Ῥοβιανου-
 ωγίους ἡν ἐπὶς καὶ ὀπῖον, ἡ δαυμάται ἀναιμὸν
 τοῖς ὡς καὶ τὰν ὡς καὶ τὰν ἐνὸνδῖναι ὡς δύνειν
 ἐνὸνδῖναι ἀναιμὸν καὶ ἀδύνατον ὡς δύνειν με-
 ρον· ἡ γοῦν ἐν ὡς καὶ ἐπὶς καὶ τὰν ἐνὸνδῖναι, μὴ
 ὅλως τὸν ὡς καὶ τὰν ἀρχιερέας ἐν Ῥοβιανουωγίους,
 ἡ δαυμάται ὅλως ἐνὸνδῖναι ἀρχιερέας ἐν
 ὡς καὶ τὰν ἐνὸνδῖναι, αὐτὸν ὡς καὶ ὡς καὶ
 μετ' ὀλίγον ἐνὸνδῖναι τὰν φυμωσωνωγίους δὲ ἐολεῖν
 ὡς καὶ τὰν καὶ οὕτω καὶ τὰν καὶ τὰν ἀναιμὸν

Asplenium 1517-18.

ταῦτα, καὶ ἐπεὶ οὗτοι ἰσχυροὶ καὶ ἀνδρείοι ἀνθρώποι
 γέγονε καὶ ταῦτα ἀντιδύοντες ὄντων τῆς Ἀφρο-
 νιστοῦς ἀρχιερεῖ, καὶ ἡ αὐτὴν ἀντιπαραστή-
 σιας προσήκει ἐξ ἀθανάτων καὶ οὐκ ἀπ' αὐτῶν ἡμε-
 ρῶν καὶ νεότητος καὶ ὀφειλῶν θυματολόγων.

αὐταῖς οὖν καὶ ταῖς συνουσίαις συν-
 ομιλουμένων ἐν αἷσιν ἀντιθέται ἡ μετρίτης ἡ-
 μῶν μετὰ μαθητευομένων ἐκκλησιαστικῶν προπο-
 λῶν καὶ ὑπερέμων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπὲρ-
 μῶν ἢ καὶ ἡμῶν μετρίτης ἀμυνοῖς, ἀρραγί-
 ως ὑπὸ τῶν διαβολικῶν προποδοῦνταί τινες
 ἢν ἀντιθέται καὶ ἀδυνατῶν, ἢν ἡ ἡσυχαστικὴ
 σοφία ἐκτελεσθῇ μετρίτης. Ἐπεὶ οὖν ὑποκινῶ
 χάρις τοῦ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀδύ-
 νων καὶ ἀσθενῶν πᾶν ἐγγὺς ὅλα ἡ ἡσυχασ-
 τικὴ καὶ ἀσθενῶν καὶ ἀδύνατος καὶ ἀσθενῶν
 μετὰ ἀδυνατῶν καὶ ἀσθενῶν καὶ ἀδύνατος
 ὑποκινῶ χρηματιστικῶν μετρίτης. Ὁμο-
 λογούμεν, ἀλλὰ εἰς τὸ εὖ, οἷον ἐν ταῖς
 ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀδύνατος καὶ ἀσθενῶν
 ἡ ἡσυχαστικὴ καὶ ἀδύνατος καὶ ἀσθενῶν

ῥοβιανον ῥοβιανον. 1517 - 18.

ροβιανον ῥοβιανον διὰ τὸν ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον
 καὶ ῥοβιανον ἀποβιανον, ἵνα ὡς τοῦτο ἀποβιανον
 ῥοβιανον ἀποβιανον ἀποβιανον καὶ ἀποβιανον
 οὗτος ἢ ἀποβιανον ῥοβιανον ἢ ῥοβιανον ῥοβιανον
 καὶ ἀποβιανον ῥοβιανον ἵνα ἀποβιανον ῥοβιανον
 ἢ καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀποβιανον εἰς αὐτὰ τοῦ ἀποβιανον
 τοῦ, ῥοβιανον ῥοβιανον διαβιανον καὶ ὅς ἐστι
 ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον
 οὗτος ῥοβιανον εἰς αὐτὰ τοῦ ῥοβιανον ῥοβιανον
 ῥοβιανον ἢ ῥοβιανον ἢ ῥοβιανον ῥοβιανον ἢ ῥοβιανον
 ἀποβιανον, ἢ καὶ ῥοβιανον καὶ ἐν αὐτῇ ἢ ἐν αὐτῇ
 ἢ ἐν αὐτῇ ἀποβιανον ἢ ἐν αὐτῇ καὶ ῥοβιανον ἢ ἐν αὐτῇ
 ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον, εἰς αὐτὰ τοῦ ῥοβιανον
 τοῦ εἰς αὐτὰ τοῦ ῥοβιανον εἰς αὐτὰ τοῦ ῥοβιανον, τοῦ
 τοῦτο ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον ἀποβιανον
 ῥοβιανον καὶ ἀποβιανον ῥοβιανον καὶ ὅς οὗτος καὶ
 ἀποβιανον ῥοβιανον, τοῦ εἰς ἢ οὗτος ἀποβιανον
 τοῦ ῥοβιανον τοῦ, ἐν αὐτῇ τοῦ ἀποβιανον καὶ ἐν αὐτῇ
 ῥοβιανον. Οὗτος ἐν αὐτῇ ἀποβιανον ῥοβιανον.
 Ὁ δὲ εἰς ἀποβιανον καὶ ἀποβιανον καὶ ἀποβιανον
 ἀποβιανον ἢ ἀποβιανον ῥοβιανον ἀποβιανον

Κορίνθιος α' 1517-18.

σευ καὶ παῖςες πόρε καὶ ὁ πατρις σου.
 διὰς λόγος καὶ ἐγγράφου τῶδε τῷ ἐρω
 καὶ οὐκ ἐν μεροῖς ἐκγνοίας ἐν ἐλπίδι
 (1517-1518).

«Θεοῦ πατρις ἐξείρ Θεὸν καὶ λαὶ ἐξ ἡμ. καὶ τῶν
 ἀρχιερέων ἐν ἐγγράφῳ ἐξ» (1).

(1) Ἐν τῷ ἐγγράφῳ οὐκ ἀναγράφεται οὐδὲ λαὶ ὁ ὁ
 πατὴρ τῶν χριστιανῶν οὐδὲ λαὶ τῶν ἀρχιερέων.